

MOSTAR, 22. AVGUSTA (ONASA) - Agencija ONASA objavljuje ekskluzivni mini feljton od cetiri nastavka kako je izgraden, srušen, pa ponovo izgraden Stari most u Mostaru.

II dio

III dio

IV dio

I dio

“Za Mostar i Stari most vezani su i Srbi, i Hrvati, i Bošnjaci, i Jevreji. U precniku od stotinjak metara od Starog mosta nalaze se Stara pravoslavna crkva, Nova pravoslavna crkva, Sinagoga i Episkopski dvor. Stotinjak metara zapadno od Starog mosta nalaze se franjevački samostan i katolička crkva. U blizini Starog mosta nalaze se neke od najstarijih džamija i medresa u BiH. Obnova zone oko Starog mosta će i praktično i simbolično uspostaviti i obnoviti historijsku, vjekovnu vezu između Istoka i Zapada, između različitih religija i kultura, onih koje je Stari most vezivao vijekovima. Na obnovi Starog mosta biće simbolično ujedinjeni narodi BiH: gradice ga zajedno, kao svoju poruku o pomirenju i zajedničkoj budućnosti... zapisao je u oktobru 1997. godine tadašnji gradonačelnik Mostara Safet Oručević u časopisu “Most”.

Nakon što je danas postavljen posljednji kamen na luk Starog mosta, može se slobodno kazati da se simbol Mostara diže iz pepela, dajući novu nadu za pomirenje među etničkim grupama.

No, krenimo iz početka i vratimo se u šezdesete godine 16. stoljeca, u vrijeme prvih decenija turske okupacije BiH. Nakon što je osigurala prevlast na ovom području i slomila posljednji otpor, Jajacku i Srebrenicku banovinu, Turska imperija počela je s izgradnjom svog ekonomskog, infrastrukturnog i odbrambenog sistema u BiH. Iz tog razdoblja datiraju mnogi veleljepni graditeljski radovi turskih neimara, od kojih su upravo mostovi ostali kao trajno svjedocanstvo ljepote te gradnje, premoštavajući vode ovdašnjih rijeka sve do naših dana.

Stari most dovršen je 1566. godine. Projektirao ga je turski neimar Hajrudin, učenik neimara Sinana, da bi premostio zelenu Neretvu u kasabi koja je u to doba bila ispostava Osmanskog carstva u južnoj BiH. Nakon izgradnje Mosta, Turska ispostava u južnoj BiH je prerasla u grad i dobila ime Mostar, što znaci “čuvar mosta”.

Upravo te 1566. godine, kada je završena izgradnja Mosta na Neretvi, počela je novija povijest Hercegovine i njenog središnjeg grada Mostara. Od tada do današnjih dana Most je bio stalna inspiracija ovdašnjim umjetnicima, te su mnoge price, pjesme, legende i anegdote utkane u kameni luk Starog mosta.

Jedna legenda tako kaže da neimar Hajrudin, koji je, po nalogu turskog sulatana, počeo graditi Most, nikako nije mogao izgraditi njegove temelje. Što bi marljivi Hajrudinovi radnici po danu izgradili, Neretva bi noću srušila. Legenda dalje kaže da je očajni Hajrudin već mislio odustati od gradnje, kada mu se u snu obratila gorska vila s planine Velež i kazala mu da će Most izgraditi tek kada dvoje najzajubljenijih mladih Mostaraca zazida u temelje Mosta. Tu pricu na Starom mostu stoljećima su prepricavali momci udvarajući se svojim izabranicama, na taj način pokušavajući ih uvjeriti kako je istinska ljubav ono što kamenju Mosta omogućava da lebdi u zraku 30 metara iznad rijeke.

Druga, pak, legenda kaže da Hajrudin nikada nije vidio svoje djelo. Nakon devet godina iscrpljujuće gradnje, Hajrudin se plašio da će Most pasti kada budu podignute skele koje su ga držale. Zato je on sa svojom karavanom krenuo prema Carigradu i tek kada je dovoljno odmakao od Mostara naredio je da skele budu uklonjene. Most je ostao citav, a Hajrudin je nastavio put u daleku Anadoliju, ostavljajući u zemlji Hercegovoj spomenik po kojem će taj dio svijeta postati nadaleko poznat.

Most je u dugoj povijesti preživio brojne sukobe i oba svjetska rata. Ali, 9. novembra 1993. godine svijet je s užasom posmatrao kako artiljerija i tenkovi Hrvatskog vijeka obrane (HVO) ruše Stari most. Nakon što je pogođen s čak 86 granata, Stari most se stropoštao u Neretvu.

Mnogi analitici smatraju da Stari most nije imao nikakav vojni ili strateški značaj, te da tokom stoljeca stekao status simbola tolerancije i različitosti između naroda koji žive u Mostaru i BiH. Vjeruje se da je dio ekstremnih ratnih lidera bh. Hrvata naredio rušenje Mosta, nadajući se da će tim činom staviti tacku na koegzistenciju Hrvata, Srba i Bošnjaka u Mostaru i BiH. Tadašnji zapovjednik HVO, general Slobodan Praljak, u domaćim i inostranim medijima često je prozivan kao izvršitelj ovog čina. No, protiv njega do danas zbog rušenja Mosta nije podnijeta optužnica, niti je Praljak ikada javno priznao da je izdao naredbu za rušenje.

U posljednjem medijskom istupu, Praljak, koji se sada bavi poslovima u duhanskoj industriji, kazao je da je dovoljno sposoban general i da bo on, da je rušio Most, to učinio s tri-cetiri granate, a ne s 86, koliko je ispaljeno na “kamenju nad Neretvom”.

Rušenje Starog mosta simbolički je označilo sljedeće višegodišnje razdoblje, koje traje do danas, a kojeg karakterizira podjela Mostara na “hrvatski” i “bošnjački” dio.

No, poratna obnova Starog mosta i okupljanje svih naroda i gradana Mostara na ovom projektu trasirali su put ponovnog ujedinjenja grada na Neretvi. Nijedan projekt u poslijeratnoj BiH nije uspio okupiti toliko međunarodnih i domaćih stručnjaka te svjetskih državnika kao što je to učinio projekt obnove Starog mosta. Gotovo da nema važnijeg svjetskog političara koji nije dao podršku ovom projektu, kao simboličnom činu ponovne poratne izgradnje zemlje i povjerenja među njenim narodima.

Tako je Stari most nakon rušenja postao još jedan simbol, simbol boljeg života i boljeg Mostara, Mostara u kojem su se Mostarci svih narodnosti i vjeroispovijesti, svih uzrasta i zanimanja, skupljali ispod svoga Mosta, koji je i njih i njihov grad na izvjestan način, svojom ljepotom i jedinstvenošću, ispunjavao uzvišenošću. (kraj I dijela)

(ONASA, FuKo) 0308220063MOSTAR, 22. AVGUSTA (ONASA) - Agencija ONASA objavljuje ekskluzivni mini feljton od cetiri nastavka kako je izgraden, srušen, pa ponovo izgraden Stari most u Mostaru. U tekstu slijedi II dio feljtona.

Odmah po okoncanju hrvatsko-bošnjačkog sukoba u BiH, tokom kojeg su jedinice HVO srušile Stari most, poceli su razgovori o obnovi Mosta. Prvi značajniji događaj na srušenom Starom mostu desio se 23. jula 1994. godine, kada su lancani most, podignut na mjestu srušenog luka, zajedno prešli ministar vanjskih poslova Njemačke Klaus Kinkel, predsjednik Predsjedništva Republike BiH Alija Izetbegović, predsjednik Hrvatske Franjo Tuđman i tadašnji gradonačelnici istocnog i zapadnog dijela Mostara, Safet Oručević i Mijo Brajković.

Tom prilikom Tuđman je, između ostalog, kazao kako "prisustvujemo izvanrednom povijesnom događaju od važnosti ne samo za ovaj povijesni i napaceni, grad nego i za citavu Europu. Ne radi se ovdje samo o izgradnji razorenog Mostara, radi se o tome da, uz uspostavu porušenog Mosta, između zapadnog i istocnog dijela grada bude uspostavljen i most između BiH i Hrvatske, trajan most sa zapadnom demokracijom".

Vašingtonskim sporazumom, kojeg su u februaru te godine potpisali Tuđman i Izetbegović, uspostavljena je Federacija BiH, a Grad Mostar došao je pod upravu Evropske unije (EU). Njemački diplomata Hans Košnik (Hans Koschnick) imenovan je za prvog evropskog administratora u Mostaru.

On je odmah ponudio gradonačelniku istocnog dijela Mostara Safetu Oručeviću da iz sredstava EU bude obnovljen srušeni Stari most. Tadašnji zapadnomostarski političari nisu prihvatili sudjelovanje u tom projektu, pa je Oručević odbio Košnikov prijedlog, smatrajući, kako je tada govorio u medijima, da Stari most predstavlja simbol koji pripada svim narodima u BiH i da treba biti obnavljan u zajedničkom projektu.

U vrijeme zaključivanja Detonskog sporazuma, 1. novembra 1995. godine Oručević je potpisao Odluku o početku obnove Starog mosta. U pismu koje je putem medija uputio Mostarcima 1. decembra iste godine, on je najavio početak priprema na obnovi Starog mosta.

"Most će biti građen na isti način kao i prije 427 godina. Dijelove Starog mosta izvadimo iz Neretve i ugraditi u luk 'novog Starog mosta'. Dok majstori klesari budu klesali teneliju, posmatrace sa skela 'novog Starog mosta' kako se gradi novi Mostar, onaj koji je uvijek bio sklad civilizacija", poručio je Oručević.

Nakon toga veliki broj međunarodnih službenika i državnika došao je u Mostar kako bi obišao ruševine Starog most i dao podršku njegovoj ponovnoj izgradnji kao simbola mira. Vec u decembru 1995. godine češki predsjednik Václav Havel je posjetio Mostar i, u društvu Oručevića i Brajkovića, prešao lancani viseci most nad Neretvom.

Nakon obnove mira na području BiH, pristupilo se prikupljanju novca za obnovu Mosta. Tadašnji predsjednik Turske Sulejman Demirel i Izetbegović potpisali su 18. juna 1996. godine u Mostaru Protokol kojim Turska daje milion US dolara za startne radove na rekonstrukciji Mosta. Tokom posjete Mostaru, turski predsjednik je ponudio mostarskim vlastima da Turska u cjelosti obnovi srušeni Stari most, kao dio svoje kulturne baštine. Oručević je odbio tu ponudu, smatrajući da obnova Starog mosta mora biti zajedničko djelo naroda koji žive u Mostaru i tacka na kojoj će se mostarski i bh. narodi pomiriti te krenuti preko obnovljenog Mosta u zajedničku budućnost.

Demirel je 17. novembra 1996. godine pismeno obavijestio Izetbegovića da je Turska uplatila milion dolara kao početna sredstva za pripremu obnove Starog mosta, zbog čega mu je Oručević u junu 1997. godine uručio Povelju kojom je Demirel imenovan "prvim graditeljom Starog mosta".

Nakon ove donacije, mnoge druge zemlje počele su se uključivati konkretnim sredstvima u obnovu Mosta. Predstavnicima Američke Fondacije "Council For America's First Freedom", čiji je počasni predsjednik bio tadašnji potpredsjednik SAD Al Gor (Al Gore), razgovarali su u Mostaru o zajedničkim aktivnostima na obnovi Mosta. Tvorac Dejtonskog sporazuma Ricard Holbruk (Richard Holbrooke) je 17. decembra 1996. godine ponudio podršku ove fondacije za obnovu Mosta, te izvršnoj direktorici Fondacije Kerol O'Negusi (Carol O'Negusu) uputio pismo u kojem je naveo: "Stari most je simbolična veza za sve narode Bosne i bivše Jugoslavije. Njegova ponovna izgradnja bi mogla obezbijediti vezu za sve ljude te zemlje i bio bi to praktičan i simboličan istinski potez. Pošto sam bio svjedok religiozne netrpeljivosti i mržnje u Bosni, shvatam da bi bilo kakav simbol zalijecenja mogao pomoći procesu mira i obnove u toj zemlji."

Podrška obnovi Mosta uskoro stiže i od Vlade SAD (State Department), a tadašnji američki predsjednik Bill Clinton (Bill Clinton) je u svom govoru srušeni Stari most nazvao "simbolom tragedije u ratu na prostoru bivše Jugoslavije". (kraj II dijela)

(ONASA, FuKo) 0308220064MOSTAR, 22. AVGUSTA (ONASA) - Agencija ONASA objavljuje ekskluzivni mini feljton od četiri nastavka kako je izgrađen, srušen, pa ponovo izgrađen Stari most u Mostaru. U tekstu slijedi III dio feljtona.

III dio

povratak na vrh

Prva faza direktna obnove Starog mosta počela je osnivanjem Fondacije za obnovu, koja je ozvaničena 2. jula 1997. godine. Na inauguralnoj ceremoniji za njenog predsjednika izabran je Izetbegović. Za zamjenika predsjednika Fondacije izabran je tadašnji predsjedavajući Vijeća ministara BiH Haris Silajdžić, dok je mjesto predsjednika Upravnog odbora povjereno Oručeviću. Članovi Odbora Fondacije bili su i bivši državni sekretar SAD Sajrus Vens (Cyrus Vance), predsjednica Fondacije "World Monuments Fund" iz Njujorka (New York) Boni Barnhem (Bonnie Burnham) i generalni direktor IRCICA Ehmeledin Ihsanoglu.

Izetbegović je tom prilikom kazao kako će mu "ovo biti najdraža funkcija u životu. Gledali ste skupa sa mnom (na prikazanom filmu, op. a.) scene rušenja Starog mosta. One su me podsjetile na hladne, mracne dane novembra 1993. godine: činilo se na trenutak da je civilizacija poražena, a da je srednjovjekovlje trijumfiralo. Naše okupljanje danas ovdje pokazuje da to nije tako. Tocak historije, koji se vratio privremeno natrag, ide ponovno naprijed. Stari most i Stari grad biće ponovno izgrađeni."

Silajdžić je rekao da je za njega Stari most uvijek "simbolizirao integraciju BiH. On je uvijek povezivao ljude, nezavisno od spajanja dvije obale te rijeke. Uvijek sam osjećao da Most ima dušu".

Oručević je tada uputio jasnu poruku: "Obnovom Starog mosta poručujemo da je BiH opstala i da volja za zajedničkim životom nije uništena. Most će obnavljati zajedno narodi BiH i simbolično ga graditi kao svoj zajednički put u budućnost."

Odmah po osnivanju Fondacije, od 2. do 30. jula organiziran je workshop "Mostar 2004", čija je tema bila rekonstrukcija Starog mosta i Starog grada u Mostaru. Radionicu "Mostar 2004" tematski je i idejno osmislio i inicirao mostarski arhitekt Amir Pašić.

Nakon završetka ove radionice, od avgusta do novembra 1997. godine startala je početna faza rekonstrukcije Mosta, koja je predviđala vadenje kamena srušenog luka iz Neretve, koji bi trebao biti ugrađen u novu konstrukciju. Jedinice NATO-a i Sfora priključile su se vadenju kamena iz Neretve.

Polovinom septembra iste godine počela je montaža platforme na koju su položeni izvađeni blokovi Mosta. Konacno, 29. septembra 1997. godine, prvi kamen, težak oko pet tona, izvađen je iz Neretve i položen na ovu platformu. Vadenju prvog kamena Starog mosta prisustvovali su predstavnici iz više od 150 medijskih kuća i TV mreža iz cijelog svijeta, a na ceremoniji se, uz Izetbegovica, pojavio i tadašnji hrvatski član Predsjedništva BiH Krešimir Zubak.

Vadenje kamena potrajalo je skoro dva mjeseca, da bi napokon, u noći 21. novembra, u 1.30 sati, bio izvađen i posljednji kamen luka Starog mosta iz Neretve. U ovom razdoblju izvađeno je sve kamenje Starog mosta koje se nalazilo na dnu Neretve, odnosno ukupno 158 komada dijelova luka.

Tadašnji generalni sekretar NATO-a Javier Solana (Javier Solana) je krajem te godine dao podršku obnovi Mosta. "Trupe NATO-a pomažu da ovaj most bude obnovljen i obnovu Starog mosta vide kao vrhunac ujedinjenja grada Mostara i obnove povjerenja među narodima u BiH", kazao je on.

U novembru iste godine objavljena je knjiga UNESCO-a o rehabilitaciji Starog mosta i Starog grada. Oko Starog mosta stvoreno je globalno partnerstvo za obnovu jednog objekta arhitektonske baštine. Glavni stubovi ovog partnerstva bili su UNESCO, Grad Mostar i Svjetska banka (WB), dok su u projekt uključene brojne države (Hrvatska, Italija, Holandija, Turska, Francuska i Luksemburg), te mnoge organizacije.

Tako se počela realizirati ideja da obnova Starog mosta postane tačka oko koje će početi prvi koraci saradnje među narodima BiH, ali i zemljama bivše Jugoslavije.

Dolaskom u Mostar 1998. godine, podršku obnovi mosta dala je i Princeza od Luksemburga Maria Tereza. Sedmog aprila iste godine francuski predsjednik Žak Širak (Jacques Chirac) postao je član Fondacije za obnovu Mosta. Učesće u obnovi Mosta uskoro je objavio i španski kralj Juan Karlos (Juan Carlos).

Krajem juna 1998. godine predana je prijava za uknjižene Starog mosta i povjesne zone Mostara u Svjetsku graditeljsku baštinu UNESCO-a. Uskoro UNESCO i WB, koja je prvi put u svojoj povijesti izdvojila četiri miliona dolara za rekonstrukciju jednog povijesnog objekta, objavljuju da će pomoći obnovu Mosta, a Evropska komisija (EC) 12. novembra 1998. godine također se priključuje projektu obnove.

Pet dana kasnije održana je inauguracija i prvi sastanak Međunarodnog ekspertnog tima za obnovu Mosta, kojeg je imenovao generalni sekretar UNESCO-a Federiko Major (Federico Mayor). Ovaj tim sastojali su profesor na Pariskom univerzitetu Leon Prezosa (Leon Pressouyre), arhitekt svjetskog renomea iz Ankare Cevdet Eder, arheolog pri UNESCO-u zadužen za rekonstrukciju svjetskih projekata Munir Boušnaki; član UNESCO-a Azedin Bešćaušić, profesor na Građevinskom fakultetu u Beogradu i svjetski autoritet za Mostar Milan Gojković, profesor povijesti umjetnosti na Sveučilištu u Zagrebu Radovan Ivancević, profesor sarajevskog Građevinskog fakulteta Majkl Kil (Michael Kiel), historičar iz Sarajeva Ferhad Mulabegović i profesor na Harvardu (Harvard) Goirü Naciopoglu Kafadar. Na inauguraciji tima prvi je put energičnu podršku rekonstrukciji Starog mosta javno iskazao jedan zvanični predstavnik vlasti iz zapadnog dijela Mostara, tadašnji mostarski gradonačelnik Ivan Prskalo. "Ovo neće biti Ivanov most, niti Safetov most. To će biti most svih građana u Mostaru", kazao je tada Prskalo. (kraj III dijela)

(ONASA, FuKo) 0308220065

MOSTAR, 22. AVGUSTA (ONASA) - Agencija ONASA objavljuje ekskluzivni mini feljton od četiri nastavka kako je izgrađen, srušen, pa ponovo izgrađen Stari most u Mostaru. U tekstu slijedi IV, završni dio feljtona.

IV dio

povratak na vrh

Daljnji zamah obnovi Starog mosta dalo je formiranje Agencije za obnovu (PCU) na nivou Grada Mostara. Gradske vlasti za celnike ove agencije imenovale su arhitekte Esada Humu i Tihomira Rozica. Humu je na ovoj funkciji zamijenio Rusmir Čišić.

U međuvremenu su Mostar i ruševine njegovog mosta posjetili i supruga egipatskog predsjednika Suzan Mubarak, te jordanska kraljica Raniya.

Rezanje prvog kamena za izgradnju Mosta upriličeno je 11. decembra 2000. godine. Ovaj je događaj posebno obilježio govor tadašnjeg gradonačelnika Mostara Nevena Tomica, koji je, kako mnogi kažu, vratio mostarskim Hrvatima osjećaj pripadnosti Starom mostu. Stoga je Tomiceva uloga u reintegraciji Mostara i, u tom smislu, ustoličenje Starog mosta kao simbola pomirenja i zajedništva njegovih naroda, od nemjerljivog značaja.

Krajem iste godine novi generalni sekretar NATO-a Džordž Robertson (George Robertson) istakao je značaj obnove Mosta, a u proljeće 2001. godine postavljen je kamen-temelj za izgradnju sinagoge u Mostaru.

Nakon formiranja PCU, počeli su ozbiljniji radovi na rekonstrukciji Mosta, i to ispitivanjem okolnog tla, te rješavanjem složene problematike tehnologije gradnje i statike Mosta. U tom razdoblju riješene su sve tri tajne graditeljskog umijeca neimara Hajrudina: način izgradnje temelja Mosta, geometrija luka i način veziva među kamenovima Mosta. Nerijetko je istraživanje Hajrudinovog graditeljskog umijeca upoređivano s ispitivanjem i rekonstrukcijom egipatskih piramida.

U prvi četvrtak juna 2001. godine simbolično je, ugrađivanjem u temelje Mosta Povelje o izgradnji, novčanih kovanica i izdanja dnevnih novina, obilježena početak direktne rekonstrukcije Mosta.

Rekonstrukcija je izvedena u dvije faze. U prvoj fazi, koju je provela turska građevinska tvrtka "Yapi-Merkezi", popunjene su kaverne i ojačani temelji i zidovi upornjaka tehnikom injektiranja.

Prilikom pripremnih radova i ispitivanja terena, otkrivena je u temeljima Mosta i jedna tajna prostorija, soba širine sedam, dužine pet i visine dva metra. Profesori povijesti iz Turske su kazali da je to bila tzv. bekrihana, odnosno

prostorija za bekrije (nocne momke), koji su je koristili kao prenocište i svojevrсно "triježnilište" nakon što bi se večer prije napili.

U pripremnim razdobljima su otkriveni i temelji prve kule, koja se nalazila ranije na tom mjestu i koja je jednostavno nadograđena.

U julu 2001. godine u Mostar je došao hrvatski premijer Ivica Račan. "Želimo sudjelovati u obnovi Starog mosta i o tome smo već razgovarali ne samo s građanima Mostara, već i celnicima i arhitektima Grada", kazao je on tom prilikom.

Na pitanje novinara hoće li biti procesuiran rušitelj Starog mosta, hrvatski premijer je odgovorio da je "krivica za rušenje višestruka. Postoji politicka, moralna i kulturna krivnja, ali i kaznena odgovornost... Prepustio bih nadležnim organima i pravosuđu da odlučuju o krivici odgovornosti", zaključio je Račan.

Nakon sanacije temelja Mosta, raspisan je tender za drugu fazu izgradnje osnovnog nosivog dijela, luka Mosta. Na ovom tenderu opet je pobijedila jedna turska tvrtka, "Er-Bu".

Prvi kamen za luk Mosta imbolicno je isklesao italijanski predsjednik Karlo Azeljo Campi (Carlo Azeglia Chiampi), oznacivši tako početak druge faze izgradnje Mosta.

Luk je najvažniji dio Mosta, pa su stoga korištena mnoga sredstva za njegovo ojačavanje kako bi bile osigurane djelotvorne spojne veze. Svaki dio kamenog luka je bio povezan s jednim ili dva svodna kamena prethodnog reda s jednom ili više metalnih spona. Spone su bile primijenjene na kamene blokove u namjenski urezane žljebove (rupe), a rastopljeno olovo je uliveno u žljebove kako bi bili povezani metalni i kameni elementi.

Sklapanje svodnog kamena bila je vrlo delikatna faza, budući da je svodni kamen trebao biti odabran i pripremljen uvažavajući zahtjeve da je svaki red morao sadržati od dva do pet komada svodnog kamena sa sličnim prednjim licima, biti dug 395 centimetara, a susjedni redovi morali su imati pomaknute spojnice.

Ukupna vrijednost obnove Starog mosta i pratećih objekata koštace oko 16 miliona dolara. Posebnu zanimljivost cijelom poslu je što se, u sklopu obnove Mosta, obnavljaju i tri vjerska objekta (Vakufski dvor blizu Starog mosta, Biskupija u Vukodolu i Vladikin dvor u Brankovcu), a najveći smisao gradnje je da je suživot u BiH moguć bez obzira na razlicitosti.

Izradnjom Starog mosta ne premošćuju se samo obale, nego se udaraju novi temelji suživota bh. i balakanskih naroda, ali i temelji Evrope i moderne demokratske evropske civilizacije. Za godinu ili dvije možete doći u Mostar, jedan Mostar, i ponovno pogledati stari mostarski grad u svojoj ljepoti, te kameni luk nad zelenom rijekom, koji je jednom umro, da bi se ponovo rodio i oznacio novi početak za Mostar i sve njegove građane.

Završetak obnove Starog mosta i pratećih objekata očekuje se krajem 2004. godine.

(ONASA, FuKo) 0308220066

povratak na vrh